

[Per Federspiel.]

som det ærede medlem hr. Per Hækkerup uddybede.

Mon det ikke var på tide, at den høje regering forsøgte at finde sine ben i det spørgsmål, der nu har været debatteret fra praktisk taget alle talerstole i landet og i alle dagblade, et spørgsmål, der naturligvis må optage os alle intenst, og et spørgsmål, til hvis løsning mit parti gerne vil medvirke, det spørgsmål, der er rejst af mange grunde: spørgsmålet om hjælpen til de underudviklede lande.

Den højtærede udenrigsminister redegjorde for 7 præmisser, 7 synspunkter, som man har anlagt ved det forberedende arbejde, der antagelig vil føre frem til en betænkning, som jeg forstår at vi på et senere tidspunkt af året skal have lejlighed til at debattere.

En af de ting, jeg savnede i denne redegørelse, var det synspunkt, at en sådan hjælp til de underudviklede områder aldrig vil kunne blive effektiv undtagen i nært samarbejde, og et samarbejde på lige fod og i gensidighed, med de nye lande selv, ganske på samme måde som Marshall-hjælpen i Europa ville have været virkningsløs, hvis ikke de europæiske lande selv havde medvirket ved at danne organisationen OEEC. Dette spørgsmål om ligeligheden og gensidigheden har for os en ganske særlig klang, idet vi inden for vort eget land har et udviklingsland: Grønland, og det er jo ikke utænkeligt, at der ved den internationale hjælps udbygning kan gøres visse erfaringer, som vi kan udnytte, og at omvendt vi kan medvirke med de erfaringer, vi har haft lejlighed til at gøre under det langtfra afsluttede og måske heller ikke tilstrækkeligt effektive arbejde, der gøres i Grønland.

Jeg har tidligere henledt den højtærede ministers opmærksomhed på et meget konkret forslag, som ligger på ministerens bord i hans egenskab af medlem af Europarådets ministerkomité, et forslag, der er fremsat blandt mange forslag fra Europarådets rådgivende forsamling om sammenkaldelse af en konference af europæiske og oversøiske lande, inden man giver sig i kast med detaljerne vedrørende denne hjælp. Det er et spørgsmål, der haster.

I morgenbladene så man foruden en del

af den højtærede ministers tale offentliggjort i Aktuelt — på trods af at der står på det manuskript, jeg har fået, at talen ikke må offentliggøres, før den er holdt — et referat af nogle udtalelser, som den amerikanske præsident Kennedy har fremsat, hvor han dels siger det samme, som han sagde i sin programerklæring: at dette spørgsmål om hjælp til udviklingslandene ikke kan løses af Amerika alene, men kræver det nærmere samarbejde, som nu forberedes i OECD, dels nævner en ting, som jeg vil mene er foruroligende, nemlig at hjælpen til u-landene må ses som et led i den kolde krig. Jeg tror, man må anlægge en betydelig mere psykologisk betragtning over for disse spørgsmål og indse, at u-landene ikke vil lade sig bruge, men betragter sig som jævnbyrdige og i mange henseender er jævnbyrdige med os. Den eneste vej, vi kan nærme os hinanden, er ad gensidighedens og ligelighedens vej. Disse lande vil erkende — det kan de ikke komme uden om — at de er fattige, medens vi andre er rige, men vel også, at vor rigdom til dels er skabt på deres bekostning. Det har vel ikke mindst været tilfældet under den nuværende højkonjunktur med de lave råvarepriser og de højere priser på færdigvarer, fabrikeret af de fattige landes råvarer. Jeg tror også, man må gøre sig klart, at hjælpen ikke må forfølge ensidige formål, ikke må tilsigte politiske fordele, endsige handelspolitiske fordele ud over dette, at man ved en vækst i den økonomiske aktivitet, ved skabelsen af større velstand i de pågældende lande, bidrager til at fremme den almindelige handel og derved bidrager til freden i verden og samtidig til bedre vilkår for menneskene i almindelighed.

Jeg skal ikke komme yderligere ind på dette spørgsmål, idet jeg forstår, at vi på et senere tidspunkt får lejlighed til at drøfte enkeltheder, men jeg har villet berøre dette emne, fordi det spiller en stadig voksende rolle for de europæiske landes økonomi og som sagt også for deres politiske tryghed, selv om det vel nok er noget, man mere skal tænke i sit lønkammer. Det spiller en stor rolle, at det er lykkedes på amerikansk initiativ at omdanne OEEC til en ny organisation, OECD, med i hvert fald det væsentlige formål at koordinere hjælpen til de underudviklede lande. Der-